

מבעד למסוה (שעורים בהתחלות)

ובכן רבות
תהי' זהו איך
תו המעשה
אבל קצת
אהרן — :
אמנם הו'
קו אהרנכון

מו"י נפלי מהסולם — כפי שספרתי
לכם בשעורי הקודם — ושתי עלעתי'ו
נשכרו ואמנם בא אלכסנדר בנו למד
רתו מפריו וכזרון אבל לא באורו...
והלא תשאלו : הא כיצד ? ואיזו
הדרך יכול לבוא למחרתו מפריו אם
לא באורו ? וע"כ אספר לכם את
המעשה עפ"י דרך הטבע, מעשה שש'
מעתי ממקור נאמן וראיתם כי לא בשר
מים הוא.

והמעשה שהיה כ"ך היה : בזמן
האחרון הגיע הזמן לגבורות ובני
המשפחה החליטו כ.הצא, להג את חג
יובל השמינים שלו, רצה בנו אלכס.
לעשות הפתעה לאביו ולהשתד
תה בזבחימשפחה זה, מה עשה ? הלך
ונסע כפריו לא בספ נדח'ם, ולא
ב"שש שעות" אלא בששה ימים ולא
לזכרון אלא לאלכסנדריה של מצרים,
ולא הודיע דבר וחצי דבר מנס'תו
זו לבניביתו בזכרון... מצרים נסע
ברכנת ללוד, כנהוג, ומשם עף לא
במגדל פורח באויר אלא בטיכונות
סנדה ובגפו לז"י והגיע לשם בחשאי

וב"לא יודעים... וז"י לא ידעה, לא
בשכנו ולא בקומו" —
ואולם — רבות מחשבות בלב
איש... כשנכנס הבן בצינעא אל הח'
ער ואל הבית מצא — אחה ! ח פי'
ת ע ה אהרת בלתי נעימה, שהבין
לו אביו המסכן בשכנו על ערש דוה,
בינתים נודע במושבה כי בא
א"כס, ולא ידעו את דבר ההפתעה
שהבין לאביו וסבורים היו כי בא אך
לרגלי האסון וע"כ החליטי מיד כי
בוא בא אליהם באורו, ונתנו לדבריי
הם טעם זה : הן המברק הגיע אליו
כודאי בא תו יום וכדי שיגיע למחרתו
לז"י הרי נשאר לו חצי ימים לנסיעה.
בעל כרחך אתה אומר : נסע באורו
הדוקא בשש שעות בדיוק !

וכשפגשתי בשבוע זה ביהודי זכורי
ני והסברתי לו את ענין המקרה (קייני'
סידנץ בלעז) הזה, בטל ע"י את כל
החלומות ואמר : "מה ? לי אתה מס'
פר בבאי מעשיות כאלה ? הן אני בא
נעם ! כל זכרון יודעת כי נסע באוי'
רון... וכי כאלכס, יבצר מעשות
כזאת ? הן כסף לא נחשב אצלו !...
זכורני, בימי ילדותי — ימי "הח'
דר... השתעשעו התלמידים בינ'הם
מין משחקי לדיה כזה : אקרו עליהם
איסר גמור להשתמש בשיחם ושיגם
ביניהם על כל שת וחפץ במלים "חז'
ג' יצ"י...
מבטחני כי כדאי והגון "העורך
העתון" שלנו להיות המועמד לפרס

ראשון במשחקי לדים זה, כי מי כמחה,
רבותי, אמן לגבב דברים ומשפטים
במאמריו על כל חזיונות חיינו ולא
להוציא אף פעם מפ"ו לא "הן ולא
"לאו" ?
קחה, למשל, את מאמרו כ"הארץ"
מיום שני זה — דוגמא אהת מני
אף! — על "הסנסוד שפרץ בין הער'
ריה ובין הפק"דים בת"א ותח' העיר
כלה כמקרה.
"העיקרים האלה — הוראה בארגון
העובדים ונכות העבודה — טובים וי'
פיה מצד עצמם ואין להרחק אתר'הם
כשום אופן, אבל הצורה הקיצונית,
שמר קיצום נותן לרדישות האלה אינו
עשויות לשמש בסיס להסמ".
ואיך כתיב :

"ההוראה בארגון העובדים היא
וראי עיקר גדול וכו', אבל כשבאים
ופוסקים פסקדון של קבע אין לקבל
עובדים רק ע"י לשכת העבודה של
הסתדרות הפועלים...
ומיד אח"כ :
"אנו מבינים הכנה אנושית את
ההתנהגות כי פקד' נפש דוחה לפעמים
חובת הכשרה, אבל יש גם צד שני
למטבע...
וכן על זה הדרך :
"אנו מבינים — אבל...
"אנו מניחים — אבל...
"אנו נעדים — אבל...
אבל אנו מבינים ג"כ את "הקונץ"
לבמבם מאמר שלם ו"הגון" על "סכ'
סוד" בין שני צדדים מבלי שירעו

הקוראנים היכן "ההן" והיכן ה"לאו" ?
* * *
הן קראתם בודאי בעתונם על
ה"סנסוד", שפרץ בין ד"ר הושיע'הד
נא ובין ועד קרן היסוד בחיפה, ואולם
הסופקני מאד אם קראתם ואם ידעתם
או שמעתם אפילו דבר וחצי דבר מכל
פרטי הענין הזה, ומחמת שחובת כל
אדם כישעאל וכל יהודי טוב וכשר
להביא להנהיג בכורים, ע"כ הביא לפני
תלפירי מחיפה את בכורי פרי עטו
בצורת פריטל סטינוגרפי מכל המומ'
וביחוד כיישיבת קרן היסוד בחיפה —
מעין ירק לשבועות...
ובכן, ושריית שותא, (כד פותח
תלפירי את דבריו בלשון "אקדמות"
לכבוד החג) יהיה ערב ויהי בקר יום
ראשון וד"ר הושיע'הדנא הופיע בעירנו
לשם סדור עניני קה"ם וביחוד כדי
לומר "ברוך שפטרני" מהועד הקודם
באספת העסקנים, ושני הצדדים התי'
גייסו, כמובן, בכל כחותיהם לאספה
זו.
הד"ר הנכבד הלך בכבודו ובעצמו
סבית לבית ומשכונה לשכונה וכתת
את רגליו (ציה' וכי'הו, רק מליצה
ולתפארת הלשון, שהרי ישנן ב"ח
עגלות ומכוניות בחיפה...) וחזר על
הפתחים של כל הנכבדים ודבר בהם
נכבדות בלשון זו בערד: שמעתי, אדר'
ני, כי אתה מ ה נ כ ב ד י ם כ אן
ויש לך השפעה מרובה... וע"כ צריך
אתה לעמד בראש הועד של מוסדנו
הנכבד... אנו רוצים רק באנשים

נ כ ב ד י ם ולא החברים הקודמים!
אמנם כן, ידעתי כי מרננים אהרנינו
קצת... כמו בכל מקום! אבל מי
מזויב להתחשב עם כל א"א? לא כן
הדבר אם תגע אלינו איזו דרישה
מהועד שלך ועל הכתב תיפיע התי'
כתך בתור ראש הועד... או יש לזה
ערך אחר לגמרי, ואתה כביד? —
פססס!... נטל את פנקסו ורשם אותו
למועמד בתור ראש הועד של העסק'
נים, וכן עשה לכל "הנכבדים".
ובינתים נודע הדבר להצד שכני
גד, שהרי אין סוד בקרן היסוד, ואף
הוא לא טמן ידו בצ'חתי וגם הוא
חזר על הפתחים ומען עכס (לא עב
הפתיחים!) בלשון זו בערד: וחזר ד"ר
הושיע'הדנא-אבל לא ה צ ל י ח הדנא!
כי שלח אחריו לבוא אלינו? כלום חר'
שב הוא כן באן ירושלם—כאן ת' י'
ס ה ! ואנחנו נדאה לו את יחסנו
אליו וידע עם מי יש לו עסק...
ואולם הד"ר עשה את שליו חר'
פיה כרטיסי-הזמנה ושלחם לכל הנכ'
בדים לפי הרשימה, לבוא לאספה
לסדור עניני קרן היסוד ובחירת ועד
חדש. האספה תחיה בהשתתפות ת'
ללואיסקי וד"ר הלפמן באולם הלשכה
של "בניבדית".
מובן מאליו כי ת' קלואיסקי —
השם המשאל—לא בא ובמקומו בא
מנהל, שבו הביע את צערו שלא יכיל
לבוא, ומנהל הבנק, הו"ר המושבע
והאידאלי שבעירנו, נבחר, כמובן,
ליו"ר של האספה.

ואך נפתחה הישיבה קפץ ר" דב
קלימסקר, יו"ר הועד הקודם, ו כ ד ב
שגל התנפל על הד"ר הושיע'הדנא.
הן בידאי תדרשו — כך הוא אומר—
מיתנו דו"ח על פעולות הועד, לחוי
ידוע לכם, רבותי, כי לא נתן מפני
שלא הבינונו כלום ! לא הבינונו מפני
שלא ידענו ומפני שהאספה נקראה
בלי ידיעת הועד, ואני הזמנתי את
עצמי, כי אם אין אני ל"י מי לי? ובכן,
רבותי, כבר הודענו כמה פעמים להנ'
הלה המרכזית בירושלם והרינו מיר'
דיעים גם לכם כי אנו מתנגדים לד"ר,
חיש עדינא, אין לי חלילה כנגדו כלום.
כך, כשהוא לעצמו הריהו בחור טוב
ונאה דוקא, אבל בתור מנהל—והו דבר
אחר.
הזרנא רבותי! אני רץ והם
רצים, אני נוסע והם נוסעים. אני
נסעתי לאספת-הועידה על הוצאותי
(מורה על בייס') והוא (מראה על
הד"ר) נוסע כפריץ על חשבון קה"ם
במחלקה השניה או הראשונה ומתאכז'
סו במלון ראשון!... רבותי, אני אומר
לכם כי הוא מחריב את קה"ם, הוא
מקבל מושכרת שמטה... עלינו לדרש
שיתנו לו גט-פטרון !...
היו"ר מנסה להשתיק את היו"ר
הקידם ולהסביר לו במתינות כדרכו
כי לא סאו לאספה זו בדבר פטורו
המנהל וכי אין הדבר נוגע לו ולאספה
ואין זה מענינא וכו' ואולם הרב נוהם
הלאה : בו... מה... בו...
אבל גם המנהל לא נבחל מפני

ה"רב" הזה ואמר שלא הסריח את
עצמו לבוא בירושלם כדי לשטע חרור
פיה וגדופים: "גם הדוב הכה עבדך
וזיה ה"רב" הזה כאחד מהם כי ה"רא'
את מנהל קה"ם... טובת המוסד
דורשת לבחר באנשים נ כ ב ד י ם
שלי לחברי הועד החדש והועד הזה
ידרש דו"ח מהועד הקודם.
ותקם בעוד לילה הנכ' נ מ ב ו ק
שבאה בליות בתה כנהוג, ותפתח את
המענה-לשון שלה: כלכם יודעים ב"ח
כי העסקן ה ע ק ר י בחיפה לקרן
היסוד הוא — ב ע ל י... אבל היום
הוא נמצא בת"א... (קול מן הצד: זה
עכשו ראיתו בחיפה!...) אני מוצאת
שזה יהיה "סנדרל" אם יבחרו בו עד
חדש שלא בפניו.
ואולם האספה החליטה לכלי לה'
זכות ולעשות דוקא את ה"סנדרל"
הזה, הד"ר הוציא מנרתיקו את רשי'
מת המועמדים הנכבדים שלו וקלימסקר
עמד והצהיר כי ישנם בחיפה עוד
נכבדים, כלומר: הוא בעצמו, חברו
ממבוק וה"כוכב" המזהיר ז"א :
שלשת חברי הועד הקודם—כל בעל-
דרשן דורש לעצמו... וביחוד, לאחר
שהם כקיימים בעבודה ואיראפשר לס'
מוך על "יודקים"—זה טוב רק לשכור
עית!—ועל "נכבדים" שאומרים להם:
הכבדו ושכנו בבתיכם...
ומחמת, שקשה היה לדעת מראש
את תוצאות הבחירות החשאיות בלוי'
מה, לאיזה נכבדים יכריע הרוב וע"כ
נפלו על המצאת יהודית—לעשות פש'

רה והכניסו לתוך הועד את "נכבדו"
המנהל וגם את "נכבדו" הרב, והיו
לועד נכבד אחד,
ואי'ה בשבוע הבעל"ט תחיה אסד
פת הועד הנכבד ואכבד את מורנו רבני
ותלמידיו בפרטיכל שנו על "הנכבדים",
והקומפלימנטים שנוכה לשטע בודאי
כשני הצדדים...
* * *
זוה עכשו הגיעה אלי ידיעה
מזורה מראשון-לציון—מעשה נורא
שהיה שם בבית הכנסת ושאמלי לא
ראיתי במכתב הנשלח אלי משם
התימתו של סופר ותיק וידוע מראשון
לציון לא הייתי מאמין בשום אופן.
הרב הצעיר של ראשל"צ קרע
לגזרים את "הדארהיום" באמצע בית
הכנסת, די לנקם במש הגדול, ה ר ב
ר' מ ר ד כ י ז י ג ג ר, שג'ב
המושבה, שפטר בזמן האחרון.
באותו גליון באה הערכה קצרה
על חיי המנוח, למלאת שלשים יום
לפטירתו, וסופר שם כי ארבעים השנה
אשר בהן שרת את הצבור בראש"צ
עשו אותו אהוב וחביב ומכובד על
בני עדתו, ולא עוד אלא שאחד מהם,
יאודי תורני, לקח את דה "דארהיום"
הנ"ל ובלי חכמות תלה אותו בתוך
תיבת-המודעות אשר בביהכ"נ הגדול,
בבוא הרב הצעיר לבית הכנסת
להתפלל, וירא את ההספד המזהיר
מתוך תיבת-המודעות ותבעי בי אש
הקנאה ויקרא את השמש ויפקר עליו
להוציא תוכ"י את הגליון שמתחת

לזכוכית. השמש אך הוציא את הגליון ויחטוף אותו הרב מידי ויקרעהו לגזרים גורים וישליכם ההוצה ויזרם לארבע רוחות הארץ.

הנה כי כן נוקם רב'ל חי כהרב הכת!... התרגשות באי ביהכנ"ס היתה גדולה. כמובן, ורצו לקרע אותו ממש לגזרים כאשר עשה ל"דאר-היום" האומלל...

ומה עשה גבאי בית-הכנסת? לפח גליון אחר ושם אותו בתיבת-המידעות הסגורה במנעול וההפסד נמצא לקרעו אה על מקומו עד היום הזה.

אנב מספרים כי כשהחליט הרב קוק, לפני כשנתים, לבחר באחד האב"ר כיום מבחורי הישיבה מירושלם לרב בראש"צ, קרא לפניו את הצעיר דנו ואמר לו:

— שמענא חיים זנוויל יקדי, אני איש'ח אותך לראשון-לציון. אתה תכהן שם בתור רב, אינני מבקש ממך ת ק ו נ י מ, אבקש ממך רק דבר אחד: רק בל ת. ק. ל. ק. ל. !

וכן מקיים הרב הצעיר את מצות מורו וכדריכו הרב הגדול בירושלם!... *.*

ומתלמידו החביב במצרים קבלתי גלויה מצוירה ועליה נרשמו חטורים האלה:

בשעור האחרון, רבנו עזמות, הריבות על נס את העובדה המעציבה

כי "הללויד הא"י" קבע על משרדיו במצרים שלטים באנג'לת. צרפתית. ערבית ורק לא בעברית. והנה עלי להודיע לך כי "הללויד הא"י" הזה אינו בדיחיד אצלנו: נתקנאה בו הכי רת האחריות "יהודה" מא"י, ששמה מעיד עליה כי היא חברה יהודית טהור רה וארץ ישראלית אמתית, טלית שכלה תכלת, והיא קבע העל משרדיה במצרים שלטים בכל הלשונות—חוצי כ י ע ב ר י ת...

וכנראה, שזחו מפני ש"יהודה" מבריוזה על עצמה וצועקת על כל הגינות, שהיא החברה ה ע ב ר י ת היחידה לאחריות בתבל. אין זאת כי אם קהירו ואלכסנדריה של מצרים אינם נמצאים על פני התבל...

והרי לפניכם מכתב שקבלתי מאת אחד העסקנים הגדולים בתל-אביב, ככתבו וכלשונו בלא חסר ויתר ובצור רתו השלמה:

לכ' מורי ורבי ר' עזימות שליט"א נא לפרסם השורות דלקמן בתור אחד המתקנים בה"קריטיקה" שלו מד בעד למסות והנני בתורה למפרע, וברגשי כבוד,

ס פ ר ד י בתשובה להנהלת קרן היסוד על מאמרה ב"דאר-היום" ע"א פעולותיה ועזרתה לעדות בני המזרח, שהוא מכוון כעין תשובה למאמרו של ח'

יוסף שלוש מפני שבועים בשם "האמת המרה": עוד פעם מראה הנהלת קרן היסוד במספרים כלליים על ה"פרופור רסיה" שנהגים בני עדות המזרח כמור סרות העליה, הרפואה, ההנוך, הפועל וכו'. והנה לפי המספרים האלה יצא לפעמים המשים למאה ולפעמים גם יותר ובמקומות אודים גם ארבעים ושלשים אחוזים וגם פחות וכן הלאה. ואם נכלל את המספרים האלה ונוציא מהם מספר ממוצע יצא שהעדות המוד רחיות נהגות מיוסדות אלו קרוב לארבעים למאה מהמסים הכללי.

על זה יש לי לספר להקוראים מעשיה דומה לזה: פעם אחת נפגשתי שני יהודים מכירים בערב החל, אמר ש"ב השני: "מדוע לא ירעו פני אשר אין לי פרנסה והחגים מתקרבים והצי חכים מרובים? ומעות לא יש לקנות להמשפחה אוכל ומוכל, בגדים ומגדים, כובעים ומובעים, וכן הלאה בסדר זהו. ענה לו חברו: "אל תדאג, ידידי, הריני מוכן להשתתף עמך בחצי ההוד צאות—אתה תקנה האיכל ואני אקנה הכובל, תקנה אתה הבגדים ואני אקנה המגדים וכן הלאה, ובוה אני עוזר לך בחצי החוצאות..."

על כן הצעתי שטוחה בזה לפני הנהלת קרן היסוד להשתתף ג"כ בחצי החוצאות: שחתן מתקציבה הכללי לע'

דות בני המזרח שלנו במקום ארבעים למאה, לפי חשבונה, רק ע ש ר י מ ל מ א ה על ידי ההסתדרות העולית של הספרדים והם בעצמם ינהלו את הכישק של עדות המזרח וכדרך זו תתפטב מהערות המזרחיות ומתלונות תיהן וגם תרויח על ידינו עשרים למאה: היא תתן "אוכל" ואנו נקנה "מוכל"... אם הדבר הזה ערב להנהלת קרן היסוד ומסכימה להצעתנו תואיל להודיענו בהסדרם בכדי לתווך בינה ובין עדות המזרח. ואני בטוח שהערות תקבלנה מיד את הצעתי זו הממשית במקום מספרים ריקים בעתונות ובכרוזים...

שוב מכתב מיהודי ס פ ר ד י בתל-אביב, שכתב עברית ו ב א ר ת י ו ת ל ט ו י ו ת מודפסות ש"ב השני: "מדוע לא ירעו פני אשר אין לי פרנסה והחגים מתקרבים והצי חכים מרובים? ומעות לא יש לקנות להמשפחה אוכל ומוכל, בגדים ומגדים, כובעים ומובעים, וכן הלאה בסדר זהו. ענה לו חברו: "אל תדאג, ידידי, הריני מוכן להשתתף עמך בחצי ההוד צאות—אתה תקנה האיכל ואני אקנה הכובל, תקנה אתה הבגדים ואני אקנה המגדים וכן הלאה, ובוה אני עוזר לך בחצי החוצאות..."

Tel Aviv 22 Mai 1928 Adon Az-Maveth. Beyeruschalaym.

יהיה לך למופת זה המכתב. בכי קשה ליתן לו מקום ב"דאר היום" ש"י צא בהג השבועות הבא עלינו לשלום... פה בתל-אביב איננו יכולים לידע

עד מתי נחיה לזרים לכני עמנו? הענין הלא כך: לאשכנזי אחד יש להשכיר שני חדרים, הלך אליו איזה ספרדי לשאל אם ישכיר את החדרים וכמה שכר-דירה? וענה בעל הבית, שהוא מוכן להשכיר, הלכתי אליו בעצמי ואמר שישכיר ואולם שלחתי אליו אשכנזי אחד בדבר הדירה ואמר לו בעל-הבית: אם בשביל אשכנזי יתן בשכר של 850 גרושים לחדש אבל בשכר של ס פ ר ד י אין ב י ת!

עד מתי נחיה לכם למוקש, או נחיה ה"כל-אחד" או נמות! אין יכולת לסד בול זה הטפשות, אני מבקש מכם לכתב איזה דבור מזה ולקוח עלי את ה"ריספונסביליטי" (אחריות)... אם הארון לא יכתוב פה אחיה מוכרח לכי תב בע"רי בלגרה. בעירנו הסרבית אין שואלים מי יבוא לגור בבית? והספרדים והאשכנזים לא יודעים זה הפולטי-טיקה... אחת עד יום שבועות לראות מה יכתוב כבודו בזה?

אוהבו ומכירו שלום י צ ח ק מ ב ו ר ד ס ו ח ר (תל-אביב, רחוב הרצל 84) נ י ב. "אם עכבר איכל את הגביר נה אומרים: העכברים אכלו..." וד"ל. *.*

אכן, נודע הדבר! ש'לונסקי כתב נגד "הבימה" ולא

נתן מקום לקלישאות של המשחקים באיזה גליון של "הבתובים", הידעתם מדוע? מפני כי "לא נתנו לאשתו מקום בשורות הראשונות להצגת "היהודי הנצח" ולכח כתב ר' עזמות "בלי הרף, דברי בקרת נגד "הבימה"?

—כ מפני הא ש ה...! Cherchez la femme! (בקשו את האשת!). מפני כי "אשתו ה מ ר ש ע ה" (עיני החוטור "ההגון" של הסמרטוט "ההגון" שהוציא העתון "ההגון" לכבוד שבועות!), וביחוד מפני כי לא קבל כרטיסי-כבוד מאת הבימה...

ואילם מה עושה הקב"ה? וכל המעשה של הכרטיסים הוא ושקר! ר' עזמות קבל כרטיסים ולא עוד אלא שנשאר עוד שני כרטיסים להצגת "חלום יעקב" אצל ש-כהנא עד היום הזה, שלא רצה רכבם ר' עזמות להש תמש בהם ויכול אני לתתם במתנה לתלמידו ולתלמידותיו.

כ"לא, כן-כרטיסים, לא-כרטיסים—הן זה תכסים ידוע של אקטורים כנגד בקרת הדיפה! — והאמת נתנה להאמר אפילו על אבא, למח נכחד ולמה לא נגיד את כל האמת?—הצגת "הדבוק" של גנסין אינה נופלת מ"הדבוק" של הבימה, אדרבה! וחלום יעקב—שרי לי כארז!—הן הוא מועיל לכפרות...

וזהו לא דעת יחיד ושל ר' עזמות בלבד, אלא דעתם של כל תלמידו ותל-מידותיו ושל רובי-דעלמא, ומה לעשות ואני איני יכול להתפעל ולצאת מן הכלים, לשמע הפלח הקדושה: מוסקבה!... ולא רק אני אלא סיפר ותיק וידוע שהורתו ולידתו באודיסא סיבר כמותי, אלא שאינו מעז להגיד בקול רב...

העבודה רבותי, שאיני כועס על אנשי "העתון והגון", שבקשו כאן מקים לגבות את חובם ממני בעד גלוי-סודות שלהם ולנקם מעומות, ואני בשלי—לא יועילו כל "הקולות וברי קם" ולא כל החרוסת-הטנופת וכל עקיצות-פרעש שלהם, אני אניד את האמת ה מ ר ה מא"י בלא פחד ובלא מורד, אעפ"י שבעד האמת ל ו ק י ו ז ובעד אמת מא"י לוקין ולוקין!... ואעפ"י עזמות נשאר עזמות רכבם עד 120 שנה!

לא לחנם אמר אביגדור המאירי ב"המחר" שלו: אם תרצו או לא תרצו, עזמות הוא פסקור חשוב ליצירת דעת הקהל בא"י.

המאירי אמר לכם ב"המחר" ואני חוזר ב"דאר-היום" ובכל יום — ומי שיש לו אזנים לשמע ישמע ויונעם לו... *.*

אקדמות מלין ושריות שותא, ביתנו הלאומי — לית ביה ממשותא

לוק ומילס וריטשמונד פקדי רשותא —

ובמלון-יוז רק קיש-קישותא, צדק ר' סמיפן לא-ויזתא שקרא תגר על מנהגי ציונתא —

מעיו-הבירה שולחים פקדי-איבתא

ואת מנהיגינו אין שואלים כלומתא...

יצא ויצמן במלחמה גלוייתא, כי מרגיש הוא שסופו לנצחונתא...

חיימסון מכין כבר זית-הא ופרשת "לך לך" אחרי שלשה חדשותא...

נזוכה לראות את שלום שורצבורדטא —

בעגלא ובזמן קריב בארעא קדישתא עזמות